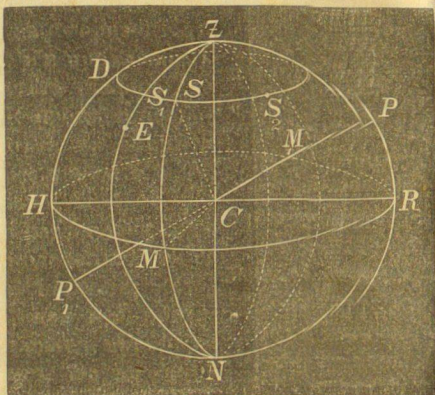

забелѣжкыѣ, кон ся изложиха въ диный параграфѣ, на предѣ-иджыѣ главѣ, ный ще ся воспользуваме отъ слѣдуюцето геометрическо построение, кое ся нарича *небесна сфера*. Нека си представимъ една сфера отъ произволенъ радиусъ, въ центръ на която ся намира наблюдательтъ, и да си въобразимъ, че звѣздыѣ ся намиратъ върху повърхността ѝ. Нека (чѣрт. 7) кръгъ HZN да представява сѣчението на тѣзи сфера отъ вертикалната плоскостъ, коя преминува презъ мястото на наблюдательтъ; а плоскостта HR , коя пресича сферата по голѣмый кръгъ — плоскостъ на горизонтъ. Ако ный си въобразимъ, въ C вертикалната линия

Чѣрт. 7.

на някое свѣтило S , нека си въобразимъ презъ това свѣтило и вертикалната линия ZN кръгъ $ZSMNV_1$; този кръгъ ся нарича *кръгъ на височинѣ*; а дъгата му SM , която показва жгълното разстояние на свѣтилото S отъ горизонтъ, нарича *височина* на свѣтилото; дъгата SSZ — допълнението на височинѣ до 90° , нарича *зенитно разстояние* на свѣтилото. И тѣй, като знаемъ височината на звѣздыѣ, ный ще знаемъ и зенитното ѝ разстояние — и наопаки. Тѣй като дъгата SM измѣрва жгълъ $SOCM$, то може да ся каже, че височина на звѣздыѣ ся внарича жгълъ, съставенъ съ плоскостѣ на горизонтъ отъ джыѣ, кой върви изъ звѣздыѣ къмъ наблюдательтъ.

Лесно е да ся види, че съ помощѣ на височинѣ